

Els homes també ploren - Levante de Castelló - 15/04/2018

ELS HOMENS TAMBÉ PLOREN

TEATRE CRÍTICA

Ximo Montañés
CASTELLÓ

La maldición de los hombres Malboro

PARANIMF DE LA UNIVERSITAT JAUME I

► **Autoria i direcció:** Isabel Vázquez.

Intèrprets: David Barrera, Baldo Cordero, David Novoa, Arturo Parrilla, Javier Pérez i Indalecio Seura.

Producció: Companyia Excéntrica Producciones.

Una de les conseqüències en el món de l'art i en particular en el de les arts escèniques que ha tingut el debat públic al voltant del feminisme i la igualtat de la dona, ha estat el tractament que cada dia més obres fan de la masculinitat en crisi.

I és que després de , Dancing

with frogs, de Sol Picó, novament el Paranimf va presentar divendres 13 d'abril un espectacle de dansa, en aquest cas a càrrec de la directora artística i coreògrafa Isabel Vázquez, amb el tema de la crisi del concepte tradicional d'home.

En poc més d'un hora, sis ballarins interpretaren un peça de dansa-teatre on escena a escena es desgranà els comportaments masculins tan tòpics com reals i negatius, arribant a la conclusió final que la societat a creat masclles sense capacitat de sentir.

Cadascun dels sis ballarins que interpreten l'obra, majoritàriament antics alumnes del Centre Andalus de Dansa, té el seu moment, i, en general, la interpretació i la implicació, també com a actors és quasi tan important com la dansa. Veiem desfilar "masclles de disseny", hormones dominants, l'energia del haka, danses folklòriques masculines de l'Europa oriental que

recorden més a lluita que a ball.

Tots ells són ballarins de gran qualitat tan de dansa com expressiva, però, potser el magnífic ritme que agafa l'espectacle de bon començament es trenca excessivament amb l'aparició de la paraula. El fet que els intèrprets, a més de ballar bé, sàpiguen defensar-se correctament amb la veu, resulta interessant, però els textos són massa explícits, com si la creadora haguera pensat que no s'entendria prou només l'expressivitat de la dansa.

Malgrat això l'obra no pretén tampoc proclamar cap moralitat. Es tracta d'un espectacle senzill, sense escenografia, però amb un bon treball de llums, que, amb una estructura clara ens mostra la incapacitat emocional dels homes.

Una proposta de dansa que, per la qualitat innegable dels ballarins, va mantenir l'interès de l'espectador fins al final.